

Pinstrup: Den gældende Lov om Befolkningens Forsyning med Oksekød udløber i Henhold til Lovens Bestemmelse i § 1 den 15. Januar, og jeg maa sige, at jeg havde ventet, at der i Gaar, den 14. Januar, var blevet fremsat et Forslag til Lovens Fornyelse, ligesom det er sket med saa mange midlertidige Love under disse ekstraordinære Forhold. Det skete imidlertid ikke, og vi hørte jo nu den højtærede Indenrigsminister udtale, at han havde ønsket at gaa den Vej gennem en Henvendelse til Finansudvalgene at faa Bemyndigelse til i 14 Dage at udbetale de Tilskud, der følger af Loven, og at opkræve den Eksportafgift, som opkræves i Henhold til den bestaaende Lov. Jeg og mit Parti ser ikke nogen Grund til at gaa den Vej, som den højtærede Indenrigsminister har ønsket. Nu er Eksportafgiften en Gang fastsat ved Lov, og saa ønsker vi ikke at komme ind i Forhold, hvor denne Afgift opkræves, uden at det sker i Henhold til Lov. Vi har en naturlig Afsky for det tomme Rum, baade ved den ene og den anden Lejlighed, og derfor har vi foretrukket, at disse Bestemmelser fremdeles træffes i Henhold til Lov.

Da Ministeren har ønsket, at der skulde være Tid til at overveje Spørgsmaalet paa Rigsdagen i 14 Dage, og da vi har ønsket, at Loven bliver fornyet en Tid, der kan benyttes til at overveje hele Spørgsmaalet, vil jeg forbeholde mig at stille et Ændringsforslag til Lovforslaget til dets anden Behandling, hvorefter Varigheden fastsættes ikke til 1. April, men til 15. Februar.

Maa jeg gøre opmærksom paa, at der forekommer mig at være enten en Fejl eller i hvert Fald en høj Grad af Uklarhed i Lovforslagets Tekst. Der staar midt i Stykket, at der fra 15. Januar til 1. April 1919 „i Stedet for de manglende Rationer Flæsk i den gældende Flæskerationering tildeles Befolkningen Rationer af Oksekød til en Pris, der svarer til Maksimalprisen paa Flæsk“. Det er rigtigt nok, men saa staar der: „og i Forholdet 200 g Kød til 250 g Flæsk“. Her maa man tro, at Lovforslaget tænker paa Mængdeforholdet, men efter den nugældende Kødordning er det saaledes, at 160 g Flæsk blev erstattet med 200 g Kød i Erkendelsen af, at Kød har mindre Næringsværdi end Flæsk. Efter dette Forslag vil det derimod blive 250 g Flæsk, der skal erstattes med 200 g Kød. Saaledes synes jeg, at Lovforslaget maa læses; enten maa jeg læse det forkert, hvad jeg ikke mener,

eller ogsaa maa Lovforslaget ikke give Udtryk for det, der maatte være Meningens dermed.

Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget, men bebuder til anden Behandling at ville stille et Ændringsforslag om Lovforslagets Varighed.

Jacob Christensen: Dette Lovforslags Behandling er lidt udenfor det sædvanemæssige, idet det, at vi nu i dette Øjeblik maa tage en Beslutning, nødvendiggøres ved, at Lovens Gyldighed udløber i Dag. Det havde været i høj Grad ønskeligt, om der havde været længere Tid til at overveje dette Spørgsmaal, idet en Forlængelse af Lovens Gyldighed i dens nuværende Skikkelse vistnok hverken tilfredsstiller Producenterne eller Konsumenterne; men grundet paa de vanskelige Forhold, som er indtraadt ved, at Rigsdagen saa sent genoptog Arbejdet, forekommer det mig, at der ikke er andet at gøre end at gaa ind paa Ministerens Forslag om Lovens Fornyelse.

Noget andet er, om denne Fornyelse — det var det, som Venstres Ordfører (Pinstrup) var inde paa — skulde være saa langvarig som foreslaet, nemlig til 1. April. Det er vanskeligt at tage Stilling dertil i Øjeblikket. I hvert Fald var det rart, om Flæskeproduktionen inden 1. April kunde tiltage saaledes, at man ikke behøvede i samme Forhold at erstatte det manglende Flæsk med Kød. Flæsk er selvfølgelig et langt bedre Næringsmiddel end Kød, ikke mindst for de mindre Hjem. Jeg nærer heller ikke Tvivl om, at hvis gunstigere Forhold skulde indtræde, vil Ministeren fremskynde den nye Ordning, selv om vi i Dag vedtager, at Lovens Varighed skal forlænges til 1. April. I Haab om, at det maa blive Tilfældet, kan jeg anbefale Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag, idet det vil være en ganske umulig Situation, hvis vi stod uden en Ordning paa dette vigtige Omraade. Jeg synes derfor, at Rigsdagen ikke har andet at gøre end at vedtage Lovforslaget i Haab om, at det maa være muligt for Ministeren snart at fremkomme med Forslag om en ny og bedre Ordning paa Grundlag af den Forbedring i Produktionen, som forhaabentlig inden den Tid er indtraadt.

P. Pedersen: Ud fra de samme Betragtninger, som den sidste ærede Taler gjorde gældende, kan ogsaa jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Det er jo den yderste Frist, og det er derfor nødven-